

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Fructus ex Deipara per Societatem Iesu in animarum conversione, n. 41

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

Cassianus. Tartarorum Imperator Cassianus circa annum 1300. insigni quodam miraculo in filio suo edito, uxoris Christianæ filæ Regis Armeniæ opera, cum innumerabili populo Tartarorum baptismo est lustratus, & Scultanum Egypti in Syria vicit. Hierosolymorum Urbe est potitus, quam Christianis retinendam concedebat ex S. Antonino. 3. part. tit. 20. c. 8 § 8. & ex Genebr. ad annum 302. & hæc de Tartaris.

S. Antoninus.

Genebrar.

Græci Roma.

Pont. reconci-

liati.

Blondus.

Platina.

Genebrar.

Saraceni

ab Hispa-

nia pulsi.

Majore legimus eum Græcos ad Ecclesiæ communionem; Tartaros ad fidem reduxisse Tartarorum Imperator Cassianus circa annum 1300. insigni quodam miraculo in filio suo edito, uxoris Christianæ filæ Regis Armeniæ opera, cum innumerabili populo Tartarorum baptismo est lustratus, & Scultanum Egypti in Syria vicit. Hierosolymorum Urbe est potitus, quam Christianis retinendam concedebat ex S. Antonino. 3. part. tit. 20. c. 8 § 8. & ex Genebr. ad annum 302. & hæc de Tartaris. Græci, adnente Michaële Paleologo Imperatore Constantinopolitano, Occidentali Ecclesiæ in Concilio Lugdunensi sub Grego. X. sunt reconciliati, ex Blondo Decade 2. c. 8. Platina. & Genebrardo ad annum 1272.

Saraceni magna ex parte ab Hispania pulsi, nam quemadmodum in tractatu de exemplis Deiparæ dicemus, 400. millia eorum anno Domini 1212. Deiparæ ope, ab Alphonso Rege Castellæ in bello ad Naues Tolosa confecto sunt deleta.

Pax Ecclesiæ mortuo Friderico tandem reddita, sicque omnia eo seculo per Deiparæ preces ad Christum susas in melius commutari ceperunt.

Pax Ecclesiæ reddita

Plurima religiosorum familia alibi instituta, & in Europam illata.

Utque magis precum Deiparæ fructus appareat, illud obseruatione dignum videtur: Non solum Prædicatorum, & Minorum Ordines, verum etiam & alias Religiosorum familias eodem seculo vel fundatas, vel in Europam illatas esse, nam & Carmelitas ex Palestina in Italiam traductos Honorius 3. & Innocentius 4. decretis amplissimis benigne sunt complexi; Ordo etiam Eremitarum S. Augustini, ex multis hic, illicque sparsim Eremitis in unum corpus sub regna S. Augustini coaluit opera Innocent. 4. ejusque successoris Alexandri item 4. qui summum Pontificatum iniit anno 1254. Ordo S. Mariæ Redemptionis captiuorum, seu, ut vocant, de mercede floruit in Aragonia ex Joanne Vaseo in Chron. Hisp. c. 18. anno 1213. quævis eos referat Genebrardus ad annum 1246. Ordo Seruitarum R. Virginis Florentiæ cepit 1232. Ordo Cœlestinorum à S. Petro Morono institutus à Gregorio 10. in Concilio Lugdunensi anno 1274. est confirmatus. Horum omnium ordinum Religiosis. ff. cum est, ut multi scelera sua agnoscens ad Deum conuerterentur: complu-

Vasaus.

res etiam utriusque sexus nuncium seculo remittentes religiosum institutum complecterentur, qui deinde pietate, & literis conspicui veluti stellæ lucidissimæ alijs præfulgere: cuiusmodi, ut reliquos taceam, fuerit S. Thomas Aquinas. & Albertus Magnus ejus Præceptor Ordinis Prædicatorum, S. Bonauentura, eisque Præceptor Alexander Aletis Ordinis Minorum, omnes, ut alibi dicemus, Deiparæ studiosissimi, quibus addere possumus Aggidium Romanum ordinis S. Augustini, S. Thomæ discipulum.

FRUCTVS EX DEIPARA PER Societatem Iesu in animarum conuersione.

41 CVM autem circa annum reparatæ salutis 1500. abundaret iniquitas, & charitas multorum refugesceret propter funesta bella, quibus Europa plures jam annos obstruatis quorundam Regum, atque Principum inter se contentionibus, atrociter ardebat: Propter scelera, quibus complures suæ salutis immemores, flagitijs, alijsque hujus vitæ bonis impensè addicti, misere irretiti tenebantur: Propter abusus, & corruptissimos mores, qui in plerisque hominum statibus mirum in modum inuoluerant: Propter denas complurium, quibus animarum cura iacumbebat, ignorantie tenebras, eorundemque in suo munere administrando insignem desidiam, atque securitiam: Propter pestuētillimas hæreses à nefario Martino Luthero cum alijs ex eadem sece hominibus ab anno 1517. in Septentrionem impie inuectas, quibus ob carnis licentiam ab illis concessam, quam plurimæ regiones breuissimo temporis spacio infectæ, à sedis Apostolicæ obedientia se subdlexerant: ut propterea Ecclesia per Petri Nauiculam significata, tot hæresium erroribus impetita, tot bellis, prauisque hominum moribus exagitata, magnis fluctuum procellis jactari videretur; Christus Dominus, qui Ecclesiæ suæ nunquam non præsto est, tamen nostris sceleribus offensus, à suis tamen discipulis, & præsertim à sua Genitrice, ut dixi c. 16. precibus excitatus, imperare solitus ventis, & mari ut fiat tranquillitas magna; plurima, quibus his malis occurreretur, contulit remedia.

In primis summorum Pontificum, & complurium

plurimum Prælatorum pietatem, ac studium ad morum reformationem excitavit: sacri Concilij Tridentini decretis sanctissimis, non tantum Catholice veritatis puritas contra recetiores hæreticos eluxit, verum etiam disciplina Ecclesiastica in omnibus ordinibus mirifice est restituta. Sanctorum septem Principum Angelorum diuino throno æstantium cultus institutus, propagatusque qui Apoc. 5. veluti septem Agni, cornua Satanæ, ministrorumque eius regnum Apoc. 15. 16. & 17. ventilare, & euertere dicuntur, nam sacra eorumdem Angelorum imagines anno 1516, Panormi repetite, templâ iisdem dicata equigatæ, de quorum certo numero, ac præstantia pierique omnes illustriores Theologi, qui ab anno 1520. clauerunt, honorifice in suis commentarijs sunt locuti, & nos de iisdem, ac de eorum numeribus, alijsque ad eos spectantibus, librum propediem, Deo volente, edemus. Aliquot tum viros, tum mulieres insigni sanctimonia præstantes, qui in proximorum salutem egregiam nauarunt operam, submisit. In his recensendus est S. Franciscus de Paula religiosissimi Ordinis Minorum fundator, sanctimonia, & miraculis illustris, qui post ordinem in Italia, Gallia, & Hispania longè, lateque propagatum, anno salutis 1507. migravit ad Christum. S. Carolus Borromæus Cardinalis, & Mediolanensis Archiepiscopus, Prælatorum decus, atque exemplar præclarissimum, qui vitæ exemplo, & assidua vigilantia commissum sibi populum, alioque plurimos ad pietatem inflammavit, quem omni virtutum genere, & miraculis ornatum, Paulus V. Pontifex Maximus anno salutis 1610. qui ab eius obitu sunt vicefirmus sextus Sanctorum Cathalogus atcepit. Magister Ioannes de Avila Hispanus vir Apostolico spiritu plenus, Pater multorum Sacerdotum, quos ad pietatem informavit Ioannes Dei Lusitanus, eiusdem Ioannis Avilæ discipulus, auctor ordinis illorum, qui hospitales ægrotis sanandis domos curant. B. Philippus Nereus Florentinus Congregationis Oratotij Romæ institutor pietate, & miraculis insignis. B. Aloysius Bertrannus Hispanus Ordinis Prædicatorum, cuius vitam sanctitate egregiam, & miracula delictipit Vincentius Iustinianus ex eadem familia. Ludovicus Granatenfis Ordinis Prædicatorum, cui pluribus libris de rebus spiri-

tualibus piè, & graniter conscriptis magnam reum spiritualium lucem viris pijs attulit. Martinus Valentinus Ordinis Minorum sanctimonia insignis, qui cum duodecim socijs in Mexicanæ Prouinciæ regionem profectus, innumeros ad Christi fidem perduxit. Nemo enim ex illis duodecim fuit, qui anno 1531. plusquam centum millia Indorum non baptizasset: obiit autem miraculis clarus anno 1534. de quo, ac de alijs socijs plenius Thomas Bozius libro 12. de signis Ecclesiæ capit. 21. B. Ignatius Loyola Societatis Iesv auctor, de qua mox vberius. B. Franciscus Xaverius, & alij eiusdem Societatis sanctitate, & auandarum animarum opera conspicui, de quibus verba atcribam Thomæ Bozij loco citato, vbi cum recensisset quàm plurimos nostri sæculi viros sanctimonia præclaros, subijcit in hunc modum: *Sequuntur hos plurimi de Societate Iesv, Loyola Societatis viginti duos enumeramus signo de eius propagatione fides cap. 21. qui sanè omnes castam vitam ducentes in terra, mirabilia multum sa patrârunt, commune omnibus fuit, ut de monas ex obsessis corporibus expellerent: agroribus multo diuino modo redderent sanitatem, cetero maxime verè aqua sancta: quin iuere, & qui moriuos ad vitam renouauerunt, ut apertum signo de miraculis in fides propagatone factis cap. 2. hoc Thomas Bozius. His attendendæ sunt, & mulieres huius æui eadem sanctitatis laude insignes. B. Catharina Genuesis nobili Flicorum genere orta, ad mirandæ sanctitatis, & chautatis, vt videre est in pijs quibusdam spiritalibus libellis eius feruentem doctrinam attestantibus, quæ anno 1515. ad Christum migravit. B. Mater Teresa à Iesv Hispana Carmelitarum discalciatorum fundatrix, quæ libros edidit ecclèstis perfectionis refertos, de qua vberius in tractatu de Virginibus lect. 6. & alij dem que compluris virtutque sexus numerantur, qui nostro hoc sæculo sanctitate præstantes claruerunt, quos breuitatis studio consuito prætereo, eorum tamen multos recenset eruditissimus Thomas Bozius de signis Ecclesiæ lib. 12. c. 21. 22. & 23.*

Bertrannus
Hispanus
Ordinis
Prædicatorum
Ex Vicen-
cio Iustin.
Ludovicus
Granatensis
Ordinis
Prædicatorum
Ex Thomæ
Bozio B.
Ignatius
Franciscus
Valentinus
Ordinis
Minorum
Ex Thomæ
Bozio B.
Francisco
Susano
Alis de Soc.
Iesu vitæ
probriate
ac mira-
culis præ-
claris.
B. Catha-
rina Gene-
uensis.
B. Mater
Teresa à
Iesv Cap-
discalci-
atorum
tor&fama
datrix.
Ex Tho-
ma Bozio

Apoc. 5.
15. 16.
17.
S. Franciscus
de Paula
la religio-
sissimi ordi-
nis fundator.
S. Carolus
Borromæus
Mediolanensis
Archiepiscopus
Magister
Ioannes de
Avila
Ioannes Dei
Lusitanus
B. Philippus
Nereus
Congregationis
Oratotij
Romæ
Aloysius
Bertrannus
Vincentius
Iustinianus
Ludovicus
Granatenfis

42 Nec solum hoc sæculo peculiates aliquas personas insignes ad morum reformationem Deus excitavit; sed aliquot etiam religioforum familias recens institutas, nimirum

*Religiosus
S. Francisci
de Paula.
Clericorum
Regula-
rium. Cap-
pucino-
rum Reli-
gio Soc. le-
su peculiaris
obedi-
entia, actu
sum. Ponti-
obstricta.
Sub Deo
para patro-
cinio in-
stituta.*

rum ministerium S. Francisci de Paula, Clericorum Regularium, qui Theatini appellantur, Cappucinatorum, & aliorum, quæ ad idem cooperarentur, auxiliares misit. Verùm quod ad rem nostram facit, inter alias hoc seculo ad Ecclesiæ subsidium Dei providentia institutas Religiones, Societas Jesu merito connumeratur peculiari obedientiæ summi Pontificis circa missiones, voto obstricta, quo erga sedem Apostolicam, (cujus auctoritatem recentiores hæretici conuellerentur) suam obseruantiam testatur. Hanc verò nostram Societatem Jesu tum peculiari Deiparæ intercessione, ac sub ejusdem singulari patrocinio fundatam, & auctam, tum etiam ejusdem peculiari ope, ac præsidio insignem Dei Ecclesiæ nauasse operam ex ijs, quæ hoc loco dicere institimus, rectè existimare possumus.

Cap. 35.

*Riba de-
ngra.
Deipara
B. Ignatio
Loyola ap-
paruit eu-
que ad
Christi
vexillum
produxit.*

In primis enim Deipara B. Ignatium Loyolam hujus Societatis fundatorem, atque parentem ab ejus in Deum conuersione impendisse fouit, atque protexit Societatemque ipsam semper benignè est complexa, atque totata. Et sanè B. Ignatius, ut cap. 35. plenius dicemus, ejusdem Deiparæ Virginis studiosissimus fuit, & peculiariter Auctore Petro Ribadeneyra in ejus vita libro 1. cap. 2. ejusdem sanctissimæ Virginis clarissima luce circumfusæ filium in ulnis gestantis specie objecta ex sæculi militia ad salutare Jesu Christi vexillum transeundi desiderium, quod ante conceperat, firmius stabiluit, atque ex hoc suauissimo Deiparæ conspectu purissimum castitatis donum ad ultimum usque spiritum est consecutus. Mox in templo ejusdem Virginis Montis Serrati in ejus Annunciationis priuilegio, anno nostræ salutis 1522. futuræ Societatis à se olim instituendæ, quasi fundamentum quoddam sub Virginis patrocinio posuit, siquidem seculari habitu exutus coram ejus imagine, cui tota nocte vigilans se enixè commendauit, novum vitæ genus sanctitate præclarum est aggressus,

*Ignatius
in Deipa-
para tem-
plo se Deo
donauit.*

ac deinde Lutetiæ Parisiorum die Assumptionis Virginis sacro anni 1534. in ejusdem templo, quod Mons Martyrum dicitur, quasi eadem Virgine Præside, ipse cum socijs sumpta Eucharistia, votum relinquendi omnia iuuant di animas, & peregrinationis Ierosolymitanæ emisit, ac postea singulari Dei fauore, auctoritate sedis Apostolicæ hanc minimam Societatem Jesu (hoc enim epithero eam in suis Constitutionibus appellat instituit, quæ cum

peculiari Jesu nomine ejusdem beneficio fit insignata, peculiari etiam pietate Jesu Matrem veneratur, ac colit. Quocirca jure optimo noster Platus hoc idem argumentum Platæ tractans lib. 1. de Bono status Religiosi cap. 34. subiungit. Ignatius, inquit, Societatis Fundator, & Auctor quantumcumque fuit, Societas non est ambigendum, quia Virginis opus fuerit: Deiparæ ex quo colligit Platus ipsam etiam Societatem à beato Ignatio fundatam, Deiparæ ascribendam: *Ve enim, inquit, qui glandem ferri, totam arborem seris: sic Dei Mater dum Ignatium peperit, in cuius pectore, ut in Abraba lumbis ejus posteritas, nos omnes conuincamur, nos quoque, & totum hunc ordinem nostrum peperisse credendum est.*

Atque hoc quidem ipsum Sacerdoti cuidam nostro insignis religionis, & sanctitatis viro diuinitus monstratum est. Hic est Martinus Gutierrez Hispanus, qui tum aliis multas visiones, & reuelationes consecutus est, illamque inter cæteras; quod cum ex Hispania Romam ad Congregationem generalem anno 1573. per Galliam iter haberet, & ante Virginis sacellum equitaret, diuino lumine ei ostensum est se intra octo dies moriturum, (quod euenit, tum paulò post ab Hæreticis captus inter eorum manus in summis omnium rerum in commodis breui decessit) ipse verò P. Aegidio Confalez suo Prouinciati postea Societatis nostræ Assistenti, ac vice comiti, cui sub vitæ exitum generalem totius vitæ confessionem fecit, amice ea, quæ scribimus narrauit, à quo hæc deinde accepta sunt. Is igitur Martinus tum alia, ut dixi, multa, præsertim autem de B. Virgine diuinitus reuelata accepit; tum illud etiam, quod rem nostram attingit. Vidit enim aliquando illam eximia admodum specie micantem, veste præterea in magnam latitudinem expansam, ac sub ea veste Societatem nostram uniuersam collectam contineri, quam illa materno affectu complecteretur, eoque quasi suæ gratiæ, & charitatis tegumento confoueret. Hæc Platus ab illis ei, qua S. Dominicus innumeram fratrum sui ordinis multitudinem sub amplissima beatissimæ Virginis clamyde conspexit auctore S. Antonino 3. p. histor. tit. 23. c. 3. i. Fratris Ignatio, & ei, quam Cæsius refert lib. 7. exemplorum cap. ultimo de Cisterciensibus, qui mysis sub Virginis miræ latitudinis pallio cuidam

*Caler
Ceter
in sub
Virg
no cu
cu da
relig
pend
Quar
Deus
Socia
operet*

*Socie. lo
sub Dip
ra pallo
foueret
Martin
Cister
vixisset*

*Emil
est in
pra. in
aliqu
perfect
ni, &
ti imp
vacat*

*Quæ
Socies
in Or
Occid
ting; s
motus
animo
salute
regere*

Calvinus.
Ceteris
in sub B.
Verg. pal-
liuere
cu-dam
religio-
ferdunt.
Quanam
Deus per
Socia. Iesu
operetur.

iisdem ordinis Religioso sunt ostensi, ut satis appareat benignissimæ matris erga Religiosos cœtus mirè amabilis, & effusa charitas; quos eo studio complectatur, & singulari tutela protegat omnes, ut meritò singulorum præcipua ab iisdem agnoscat, & habeatur Patrona.

43. Cæterùm quæ, & quanta Deus optimus in Orbe vniuerso per hanc minimam Societatem Iesu tam breui temporis spacio operari dignatus sit in peccatoribus, & facinorosis hominibus, tum fidelibus, tum etiam infidelibus ad viam salutis traducendis, iisque in pietate multipliciter promouendis, eum in omnium oculis satis versentur, non est cur à nobis in præsentia pluribus commendetur, & exemplis confirmetur: non nulla tamen cursim indicare nostrarum partium esse duxi, quod totum in Dei gloriam, à quo bona cuncta procedunt, & cui sub sacratissimo Iesu nomine hæc Societas contra aduersarias Satanæ potestates militat, ac in eius Genitricis laudem, quæ tam benignè Societatem completi, eiusque labores promouere dignatur, referendum est.

Cùm verò finis Societatis, atque institutum sit, non solum salutis, & perfectioni propriæ cum diuina gratia vacare; sed cum eadem impensè in salutem, & perfectionem proximorum, docendo, & ageo, priuatim, & publicè, omni, qua possit ratione, ac via incumbere; id Societas potissimum præstatè conatur Ethnicos ad Christi fidem adducendo; Hæreticos ad catholicam veritatem reuocando; Catholicos in pietate excolendo. quid autem in singulis efficere studeat, breuiter perstringamus.

Sanè remotissimis, ac vastissimis tum Orientis, tum Occidentis solis Indiis, ad quas recens patebat nauigatio (ut tacem de aliis Clencis, ac Religiosis, qui magno cum animarum fructu operam suam in illis nauant) certè Beati Francisci Xauiè primis Beati Ignatii sociis, aliorumque ex eadem Societate labore, ac sudoribus Euangelii lumen esse illatum, Idololatriam multis in locis euerfam, mores effeatarum gentium ad Christianæ legis normam compositos scimus. Ad hanc porrò Indicam vineam excolendam, & Christi fidem inter Ethnicos diffeminandam nostri hac tempestate vniuersas eas Regiones in octo Prouincias Societatis

more distributas incolunt, quarum nomina sunt hæc Ad Orientem Goana, Malabaria, Malacam vtique, Amboinum, atque Malucas diffusas, Iaponica, quæ, & Sinas complectitur. Ad Occidentem verò Barfiliica, Mexicana, Peruana, Noui Regni, seu Quitensis; Paraquaria, & Philippinæ; in quibus Socii in centum fere domiciliis distributi mille circiter, & quingenti degunt, qui in vicinas etiam oras excurrunt: in his plura iam centena millia capitum numerantur, qui Christiana sacra nostrorum opera susceperunt, inter quæ maximi sanè momenti, & vberissimæ spei est amplissimi Sinarum Regni aditus, dæmonis astu aduenis omnino præclusus, & impenetrabilis, Dei fauore, & nostrorum patientia, atque industria magna ex parte patefactus, multis ex Sinarum indigenis iam baptismo illustratis: Intima quoque Æthiopiæ Regna, nimirum Abyssinorum, quod Imperatori Presbytero Ioanni nuncupato patet. Item Manomopotapæ, Congi, Angolæ, Guinæ, aliorumque Æthiopum à nostris sunt adita, Christi religione mirum in modum iis in locis propagata.

44. Quod si de hæresum extirpatione, qui magna pars Septentrionis superiori seculo conflagrauit, agamus, nemo est, qui ignoret quantum Societas in decem fere Prouinciis per eas Regiones constitutis, in quibus Socii mille, & octingenti per domicilia centum, & quadraginta distributi numerantur, in hæresibus euellendis, hæreticisque ad catholicam veritatem traducendis verbo, & libris contra recentiore hæreses, & contra ipsos hæreticos à Canisio, Cardinali Bellarmino aliisque nostrorum editis profecerit, quid præterea in Anglia tum nostrorum, tum Anglorum Alumnorum Sacerdotum, qui in Seminariis Italiae, Hispaniæ, & Belgii à nostris in pietate, & literis sunt instituti, non tantum laboribus, sed etiam sanguine pro fide Catholica fuso in dies præsterit, omnes nō unt.

Neque illud recitandum, quod veluti maximum Dei beneficium Societas agnoscit, Nam (ut fileam eos, qui Christi, & Ecclesiæ eius sponsæ causa, exilia, & proscriptioes sunt perpessi) In India, & Septentrione ad hanc vtique diem supra centum ex nostris vitam Christi causa, & fidei propagandæ studio potuerunt, ita enim Antonius Criminalis, Sacerdos Italus

Sinarum
Regni ad-
itus pate-
factus.
Fides ca-
tholica in
Æthiopia
regna pro-
pagata.

Quid in
Septentrio-
nibus
Regioni-
bus Socie-
tas contra
hæreses o-
peretur.

Canisius.
Bellarm.
Anglica-
ni adoles-
centes à
Societ. in
pietate, ac
literis in-
struuntur.

Patres à
Soc. supra
Italus

*soluam
pro catho-
lica fide
intercepti-
Cap 35.*

Italus in Ora Piscariæ anno 1589. primus ex Societate ab Ethnicis martyrio est coronatus: Petrus Gorrea, & Ioannes Sosa Lusitani in Brasilia ann. 1558 P. Consaluus Syueria Lusitanus in Regno Monomotapa; de quo fufius infra, & cap. 35. P. Ioannes Baptista de Segura Viceprovincialis Florida Hispanus cum alijs septem è Societate in Florida anno 1568. P. Ignatius Azebeida Provincialis Brasiliæ cum triginta octo è nostris in navigatione à Caluinistis anno 1570. P. Petrus Diaz cum alijs undecim è Societate à Caluinistis quoque in eadem nauigatione anno 1572. in Anglia complures pro fide Catholica fortissimè mortem opperiere, inter quos P. Edmundus Campianus anno 1582. P. Robertus Soruelus anno 1595. P. Henricus Garnettus anno 1606. præter hos, P. Kodusiphus Aquauina in Salfettana Regione Indiæ Orientalis ab Ethnicis cum quatuor è Societate anno 1583. P. Iacobus Salelius, & Gulielmus Saltamoniscus natione Galli, Abenaci in Gallia ab Hæreticis an. 1593. P. Consaluus Tapia Hispanus in Sinaloa Prouinciæ Mexicanæ anno 1599. P. Abrahamus Georgius natione Maronita è Societate ad oram maris rubri à Mahometanis propter fidem Christi anno 1595. alijsque per multu varijs in locis, varijsque temporibus pro Christo iunt interempti quorum Catalogus ad multorum coniolationem typis est editus: hos tantum attigisse volui, vt intelligamus in hoc Societatis horto sub Deiparæ patrocinijs floribus eius, rosas propter animarum salutem procurandam proprio sanguine purpureas, & lilia vitæ innocentia, ac puritate candida Dei, ac Deiparæ beneficio minime deesse.

45. Denique si animum conuertamus ad ea, quæ in vilitatem Catholicorum Societas exerceat, profectò in domibus, & Collegijs, quæ in locis, siue Catholicorum, siue hæreticorum, vel etiam in Indijs habemus Sacramentorum per Societ. penitentia, & sanctissimæ Eucharistiæ crebra usurpatio, tot iam seculis apud seculares intermissa, est seuocata.

Cætera Sæ. Verbi diuini explicatio non in quadragesima tantum, verum, etiam per totius anni circulum Dominicis, festisque diebus crebris ad populum matutinis concionibus, & pomeridianis lectionibus proponitur. Doctrinæ Christianæ capita pueris, alijsque exercet. quæ rudibus traduntur.

Pauperes, alijsque in publicis custodijs timentibus, & Xenodochijs degentes inuisantur, necnon ad pietatem instituuntur, & inflammantur.

Extremis bachanaliorum diebus, quibus per multi personati per Verbum obambulare, profanis, & interdum obscæris comædijs interefse, choreas ducere; crapulæ, & lussibus indulgere consueuerunt; nostri in suis templis indicta supplicatione 40. horarum sacrosanctam Eucharistiam in summo altari insigni pensitromatum, candelarum, cæterorumque ornamentorum apparatu, & egregio musicæ concertu exponunt, impetrata quoque à summo Pontifice Indulgentia Plenaria; quibus homines affecti à carnalibus facilius diuellantur. Quò factum est, vt ardor ille, quo præcipites ad ea, quæ memorauimus, & sæpe etiam ad alia, quæ ijs adnexa erant, flagitia rãta auditate per eos dies ferebatur, magna ex parte summa bonorum omnium approbatione resixerit.

Congregationes Deiparæ nomine insignita suæ eius auspicijs in nostris domicilijs singulis hominum ordinibus seorsim Sacerdotum, Scholasticorum, tom maiorum, tom etiam minorum, Nobilium, item Artificum, & Rusticorum instituuntur, & propagantur.

Adolescentes ea præsertim ætate, qua ad vitia faciliè spontè sua, vel etiam prauis aliorum consilijs deflectere possunt, bonis moribus, pietate, & literis in scholis, quæ omnibus patent, imbuuntur. Magnus adolescentum numerus in Seminarijs præsertim in Indijs, & Septentrione sub nostrorum institutione educantur, ex quibus plurimi in Ecclesia Dei viles operatij prodicere.

Quamplurimi ex Societatis disciplina, siue ex scholis siue ex Deiparæ congregationibus agnita sæculi vanitate, contemptum omnibus, ad Religiosorum familias se conferunt, adeò vt omnes serè Religiones hoc tempore ijs abundent.

Diuina scriptura, sacra Theologia, Philosophia, Mathematica, Rhetorica, & humaniores litteræ publicè in Gymnasijs magna auditorum frequentia; cum pari vtilitate spirituali traduntur, quas etiam complures nostrorum scriptis commentarijs, quæ magna cum approbatione in manibus omnium versantur, illustrarunt.

46. Ad loca verò, in quibus Societatis domicilia minime extant, nostri Patres permissio-

40. horarum supplicatione

Congregationes Deiparæ nomine

Adolescentiæ in scholis, seminarijs, quæ ad ea

Studiorum exercitiorum

Missio-

missiones excurrere solent; in quibus omnes ad viriorum detestationem, & piorum operum exercitationem excitant, & inflamant; & hæc quidem omnia Societas gratis præstare fatigat, nullo admisso pro suis ministeriis stipendio, ne sponte quidem oblato.

Alia Societatis ministeria.

Cæterum his, aliisque Societatis ministeriis, priuatique colloquiis, Dei favore Societatis conatus promouente, illud effectum est, & indices sunt; ut complura scelera, tum publica, tum secreta sint: sublata, prauis abusus correcti, restincta dissidentium odia, bona iniuste ablata legitimis dominis restituta, carnis flagitia explorata; complura, quæ ad Deicultum spectant in mores inducta: Deiparæ, Angelorum, Sanctorumque cultus, atque intercessio, Imaginum, ac Reliquiarum veneratio populis incalcat: Temporum cultus, ornatus, ac mundities procurata. Quæ omnia quotidianis experimentis ad eam omnibus perspecta sunt, atque explorata; ut ea nemo inficiari possit; quin etiam plerique Societatis exemplo excitati, pia quadam imitatione, & congregationes, & frequentiores conciones, aliaque pietatis opera magno fidelium bono æmulati student. Atque hæc de Societatis Iesu fructu, qui ex eius in Christi vinea laboribus Dei benignitate colligitur, dicta sint.

47 **A**D hoc etiam caput conversionis animarum, quæ Deiparæ beneficio in via salutis sunt institutæ, spectat; compluresque aliorum Doctores, atque Magistros, eiusdem Dei Genitricis ope rerum cælestium cognitione, quam in alios transfuderant, adeptos; & ut interim taceam de Hermanno contracto, Ruperto Tuitiensis, & Alberto Magno; qui inter suæ tempestatis homines, singularem scientiæ eruditionem beatissimæ Virginis intercessione sunt consecuti, de quibus vberius cap. 36. in præsentivnicum tantum exemplum subiiciam. S. Gregorij Thaumaturgi Virginis sanctissimæ iussu à S. Iohanne fidem edocti.

Cap. 36.

DEIPARA S. GREGORIVM THAV-
MATURGUM IN FIDE INSTRUENDUM
CURAS.

S. Gregor. **I**N vita sancti Grego. Thaumaturgi Neocæsariensis Episcopi à sancto Gregorio Nysseno Basilij magno fratris grauitate confecti-
gionis iussu pta, legimus eidem Gregorio Thaumatur-

go à miraculorum præstantia sic dicto, vigilanti, & diligentius res fidei meditati noctu apparuisse vna cum sancto Iohanne Evangelista forma senili, pontificia veste induto, Deiparam beatissimam in muliebri quidem figura, sed quæ formam superabat hominis, magnaque luce cubiculum complecti, ac sancto Iohanni dixisse, ut eundem Gregorium sanctissimæ Trinitatis mysterium edoceret; quod & factum est; Gregorius vero doctrinam illam diuinitus reuelatam protinus litteris mandauit, ac posteris per manus transmisit, qua populus ille institutus, & eruditus ab omni vitio hæretico permansit intactus. hæc ex Nysseno qui in ea fidei confessionem, quam appellat mystagogiam ad verbum ibi recitat, eamque in Ecclesia Neocæsariensi manu eiusdem Thaumaturgi descriptam seruari testatur. Quare mirum non est si S. Basilus tanti faciat Thaumaturgi fidem, utpote à S. Iohanne Deiparæ iussu edocti, cum eandem se retinere fidem gloriatur, quam velut lac purum è pectore S. Macrinæ auæ suæ, & in fide nutritis ab eodem Thaumaturgo in fidei mysterijs eruditæ olim ebibisset, ut ipsemet affirmat epist. 64. ad Neocæsarienses, & epist. 75. & 79.

à S. Iohanne Evangelista sanctissimæ Trinitatis mysterium edocetur.

Nyssenus.

Basilus.

Sed ut adhuc peculiarium personarum exemplis ostendamus ex hoc diuino throno non solum fulgurum miracula; sed etiam voces, & tonitrua procedere: recensenda sunt exempla eorum, qui in magnis sceleribus, tanquam iumenta in stercore suo computruerant, ac Virginis ope ex illis emerunt; qua blandis quibusdam persuasionibus, & admonitionibus, veluti vocibus permoti, qua validis internis increpationibus, veluti tonitruis à lætali sopore excitati, quibus peccatores se esse intelligentes à diuinæ iustitiæ timore utiliter concussi ad penitentiam lamenta sunt traducti. Verum quia tonitrua non tantum eos, qui graui sopore stentunt, excitant; verum etiam dura feriunt, atque comminuunt; ne quid ad tonitruum rationem in huiusmodi Deiparæ exemplis desit, post peccatorum conversiones Deiparæ ope factas; subiiciemus eorum exempla, qui suæ in Deiparam impietatis veluti tonitru percussi, meritas penas dederant, eorum quoque, qui cum Christi Ecclesiam miserè deustarent, per Deiparam

Apoc. 4.

Isai. 2.